

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem JUDr. Tomášem Novosadem ve věci žalobce: JUDr. Milan Jančík, MBA, nar. 24. 10. 1959, bytem v Praze 5, Holečkova 907/47, zast. Mgr. Ing. Jindřichem Hrochem, advokátem se sídlem v Praze 4, Bohuslava ze Švamberka 1284/12, proti žalované: Economia, a. s., se sídlem v Praze 7, Dobrovského 25, IČ: 00499153, zast. JUDr. Pavlem Ondrou, advokátem se sídlem v Praze 1, Celetná 26, o uveřejnění odpovědi,

t a k t o:

- I. Žalovaná je povinna uveřejnit odpověď žalobce v deníku Hospodářské noviny ve znění:

„V 26. čísle deníku Hospodářské noviny byl na tomto místě uveřejněn článek autora Luboše Kreče nazvaný ODS vyhrála soud s členy ODS. Kvůli Jančíkovi. Tvzení uvedené v tomto článku, že JUDr. Milan Jančík, MBA, připravil město o několik milionů korun na úrocích, není pravdivé.“

a to do 8 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- II. Žaloba se zamítá v rozsahu, v němž se žalobce domáhá uveřejnění odpovědi ve znění:

„a nadepsaná titulkem Nesmrtelný starosta a Věčný Jančík

Není pravdou, že JUDr. Milan Jančík, MBA, získal vliv v politické straně pomocí černých duší a manipulace.

Není pravdou, že JUDr. Milan Jančík, MBA, srazil autem strážníka a odjel.“

- III. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 6.797,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Pavla Ondry, zástupce žalované.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se domáhá uložení povinnosti žalované uveřejnit v deníku Hospodářské noviny odpověď ve znění uvedeném ve výroku I. a II. rozsudku (dále také jen „Odpověď“). Žalobce tvrdí, že žalovaná uveřejnila v Hospodářských novinách č. 26 ze dne 6. 2. 2009 článek s názvem ODS vyhrála soud s členy ODS. Kvůli Jančíkovi. (dále také jen „předmětný článek“). V tomto článku žalovaná mj. nepravdivě uvedla, že žalobce získal politický vliv pomocí černých duší a manipulací, že srazil v r. 2002 strážníka a ujel a že připravil město o několik milionů na úrocích. K těmto tvrzením, která se dotýkají cti a důstojnosti žalobce, žádá žalobce uveřejnění odpovědi.

Žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby. Tvrdí, že se žalobcem je spojeno mnoho afér a je právem médií veřejnost s těmito aférami žalobce coby osoby veřejného zájmu seznamovat. Napadená tvrzení jsou ve svém jádru pravdivá. Dále žalovaná namítá, že žádost o uveřejnění odpovědi nespĺňuje obsahové náležitosti, neboť v ní není uvedeno, kdo omluvu činí.

Soud zjistil níže uvedený skutkový stav na základě označených důkazů.

Předmětný článek byl uveřejněn v deníku Hospodářské noviny, jejímž vydavatelem je žalovaná, dne 6. 2. 2009. Žádost žalobce o uveřejnění odpovědi ze dne 16. 2. 2009 byla doručena žalované dne 17. 2. 2009. Žalovaná je vydavatelem také periodika Ekonom. Tato skutková zjištění vzal soud za svá v souladu s ust. § 120 odst. 4 o. s. ř. na základě shodných tvrzení účastníků řízení učiněných při konaném jednání

V předmětném článku žalovaná konkrétně uveřejnila tato tvrzení:

- že žalobce odcházal od městského soudu jako vítěz, neboť se dozvěděl, že získat vliv v politické straně pomocí černých duší a manipulací není nezákonné,
- že spor začal předloni v listopadu, kdy skupina členů ODS z Prahy 5 podala žalobu na ODS, neboť oblastní sněm z května 2007 proběhl v rozporu se stanovami: díky náhlému přírůstku nových členů ho ovládli Jančíkovi lidé,
- že dle soudce, který se nezabýval tím, zda sněm proběhl, jak měl, je dění uvnitř politických stran jen jejich interní záležitostí, a žalobou jdou zpochybnit jediné rozhodnutí statutárních orgánů strany,
- že občanští demokraté měli s černými dušemi, které údajně před dvěma lety pomohly Jančíkovi, nedávno problém také v severních Čechách,
- že žalobce srazil svým autem strážníka a ujel (pod fotografií žalobce s titulkem Věčný Jančík a v textu pod titulkem Nesmrtelný starosta),
- že se o žalobce zajímala protikorupční policie, když připravil město o několik milionů na úrocích, magistrátní kontrola ho ale nakonec podržela.

(předmětný článek autora Luboše Kreče uveřejněný v Hospodářských novinách dne 6. 2. 2009).

V žádosti o uveřejnění odpovědi ze dne 16. 2. 2009 právní zástupce žalobce prokazující se dokladem o udělení plné moci ze dne 12. 2. 2009 sdělil žalované, že zastupuje žalobce a jeho jménem žádá o uveřejnění odpovědi na předmětný článek. Sdělil, že byla uveřejněna o žalobci nepravdivá tvrzení dotýkající se jeho cti a důstojnosti, a to konkrétně tvrzení z prvního odstavce předmětného článku, z části pod titulkem Nesmrtelný starosta a z popisky k fotografii žalobce. Dále pak jsou uvedena předmětná tvrzení a je k nim sděleno, že spojují žalobce se spácháním trestných činů a že se výrazně dotýkají také profesionální cti žalobce coby starosty městské části. Žalobce žádal o uveřejnění odpovědi ve znění, v němž se nyní domáhá zveřejnění Odpovědi žalobou (*žádost o uveřejnění odpovědi ze dne 16. 2. 2009 s připojenou plnou mocí ze dne 12. 2. 2009*). Žádost o uveřejnění odpovědi byla předána k poštovní přepravě dne 16. 2. 2009 (*poštovní podací arch*).

V minulosti byl v časopise Ekonom uveřejněn článek Smíchovská normalizace. Na základě žádosti žalobce zastoupeného právním zástupcem o uveřejnění odpovědi k tomuto článku byla žalovanou v časopise Ekonom č. 51 – 52 z 18. 12. 2008 – 7. 1. 2009 uveřejněna odpověď žalobce, že v r. 2002 na Mánesově mostě strážníka nesrazil, že nepřevedl 233 mil. korun na koupi pozemků od Českých drah do advokátní úschovy, aniž by České dráhy o prodeji věděly, že v r. 2007 nepronajal bezplatně vilu v Hlubočepích Společnosti pro ochranu prokopského a Dalejského údolí a že privatizace bytového a domovního fondu probíhala vždy v souladu s platnými předpisy (*článek Smíchovská normalizace z Ekonomu č. 46, 13. – 19. 11. 2008, spolu se žádostí o uveřejnění odpovědi ze dne 27. 11. 2008, plnou mocí ze dne 26. 11. 2008, podacím lístkem z 9. 12. 2008 a odpovědí uveřejněnou v Ekonomu č. 51 – 52, 18. 12. 2008 – 7. 1. 2009*).

Na konci května r. 2008 informoval tisk o tom, že skupina členů ODS v Praze 5 (označovaná jako Jančíkovi odpůrci či Rebelové v pražské ODS) podala žalobu na výkonné orgány ODS pro porušení stranických stanov. Podle rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 1 byl oblastní sněm ODS svolaný v r. 2007 neplatný, neboť byl svolán v rozporu se stranickými stanovami. Podle žalujících členů ODS pomohly Milanu Jančíkovi v setrvání ve funkci starosty černé duše, jimiž uměle navýšil členskou základnu, byť se totálním propadem preferenčních hlasů v komunálních volbách v r. 2006 dostal z prvního místa kandidátky na poslední (*články: Jančíkovi odpůrci vyhráli soud z Lidových novin z 31. 5. 2008, Rebelové v pražské ODS vyhráli soud z Práva z 31. 5. 2008 a Unikátní spor: ODS v Praze 5 žaluje sebe samu z Lidových novin z 30. 5. 2008*). V článku Nekonečný seriál ODS o černých duších v Praze 5 uveřejněném v Právu dne 14. 6. 2006 je uvedeno, že lídrem ODS v Praze 5 se pro podzimní komunální volby stal Petr Horák a že jméno Milana Jančíka na kandidátce nefiguruje. Sněmu se však nezúčastnila místní sdružení blízka Jančíkovi. Vedení ODS má projednávat podezření, že do místních sdružení byly účelově nabírány černé duše, a to z tábora Milana Jančíka. Falšování podpisů nových členů měla potvrdit soudní znalkyně z oboru kriminalistiky (*označený článek*).

V minulosti média dále široce informovala o žalobci následujícím způsobem. Dle *MF Dnes ze dne 30. 11. 2002* žalobce srazil autem strážníka, když se pokusil přejet Mánesův most, který byl tehdy otevřen jen pro hromadnou dopravu. Dle *MF Dnes ze dne 3. 12. 2002* Policie nepochybuje, že starosta do strážníka skutečně najel. Dle *MF Dnes ze dne 4. 12. 2002* zůstává strážník, jehož porazil žalobce, i nadále na nemocenské. Dle *MF Dnes ze dne 20. 4. 2005 a vysílání TV Nova z 19. 4. 2005 v pořadu Právě teď* Policie začala stíhat a obvinila žalobce, který podle vyšetřovatelů lhal a nechal si schválit na fiktivní obchod 233 milionů Kč. Dle *MF Dnes ze dne 7. 5. 2005* žalobce zrušil obvinění starosty. O žalobci a jeho „kauzách“ referovala obdobným způsobem kromě nyní uvedených médií opakovaně také Česká televize

v pořadu Reportéři ČT a dále ČT 24, Lidové noviny, Šíp, Blesk, Pražský deník, ČTK, Ekonom, Týden, Haló noviny, novinky.cz, Aha!, prazskenoviny.cz, idnes.cz, Večerník Praha (*přehled zpráv Newton Media Monitoring ze dne 18. 5. 2009 s přípojenými články*).

Dne 28. 11. 2002 ve večerních hodinách prováděla hlídka Městské policie ve složení strážmistří Václav Flieger a Milan Buřil hlídkovou činnost na uzavěře Mánesův most – Kosárkovo nábřeží ze směru od Klárova v místě, kde bylo umístěno dopravní značení zákazu vjezdu mimo hromadnou dopravu. K tomuto místu od Klárova přijel žalobce ve vozidle rz 1A 9 2378 zn. Audi černé barvy. Strážník Flieger popošel před dopravní značení a předepsaným způsobem vozidlo stavěl baterkou s červeným kuzelem a naznačoval, jakým směrem má vozidlo odbočit. Vozidlo však jelo stále stejným směrem až ke strážníkovi Fliegrovi, kterého se zřejmě pokoušelo objet, avšak došlo ke střetu levého předního blatníku a zrcátka vozidla s tělem strážníka a teprve poté se vozidlo zastavilo. Strážník po střetu zůstal stát a vytkl žalobci, že ho stavěl a že on na něj najel. Žalobce se představil jako starosta městské části, vůči strážmistřům se choval se slovní agresivitou a naléhal, aby jej strážníci přes most pustili, což mu bylo odepřeno. Proto opět nasedl do vozu a ihned odjel směrem Kosárkovo nábřeží. Strážník Flieger se odebral do nemocnice Na Františku, kde byl ošetřen a kde u něj bylo zjištěno pohmoždění měkkých tkání. Nyní uvedené má soud jednoznačně prokázáno *z úředního záznamu ze dne 28. 11. 2002 a lékařské zprávy nemocnice Na Františku z téhož dne*. Jedná se o listiny, které byly sepsány vzápětí po incidentu a jsou tak sto bez zkreslení způsobeného časovou prodlevou nejlépe vystihnout běh událostí. Soud nemá žádný důvod pro pochybnost o pravdivosti obsahu zmíněného úředního záznamu, který byl oběma strážníky podepsán. Navíc zranění u strážníka Fliegra bylo objektivně zjištěno při lékařském vyšetření, jak o tom svědčí lékařská zpráva. Takto průběh událostí podrobně popsal str. Buřil také při výslechu na Policii ČR konaném dne 6. 12. 2002 (jak je zřejmé *z úředního záznamu o podaném vysvětlení založeném ve spise magistrátu hl. m. Prahy č.j. MHMP 10031/2003*), setrval na něm při svém vystoupení *v pořadu České televize Klekánice vysílaném dne 19. 8. 2003* a přihlásil se k němu i při svém výslechu před soudem. Správnost úředního záznamu potvrdil při výpovědi před soudem také *svědek Flieger*. Nyní předestřené skutkové zjištění je pak podepřeno také výpovědí *svědka Miroslava Stejskala* učiněnou při jednání před soudem. Svědek Stejskal, který byl tehdy nadřízeným jmenovaných strážníků, potvrdil, že při rozhovoru s ním oba strážníci popsali běh událostí shodně s tím, jak byl zachycen v úředním záznamu a jak jej popisovali při prvních vyšetřovacích úkonech. Dále má soud *z výpovědi svědka Stejskala* prokázáno, že mu při pozdějším rozhovoru str. Flieger sdělil, že má strach, že policie vyšetřování vede směrem výhodným pro žalobce, a navíc že mu žalobce nabídl satisfakci. Nyní uvedené pak dle názoru soudu jasně vysvětluje, proč str. Flieger začal později jednání žalobce bagatelizovat (např. že se jednalo o nepříjemnou náhodu, že možná řidiči vozidlo „ustřelilo“, jak vypověděl str. Flieger dne 16. 12. 2002 na Policii ČR, což plyne *z úředního záznamu o podání vysvětlení z téhož dne* obsaženého ve shora označeném spisovém materiálu Magistrátu hl. m. Prahy). Z týchž důvodů (jak o nich vypověděl svědek Stejskal) pak str. Flieger sepsal *dopis žalobci ze dne 11. 12. 2002* (obsažený ve spise MHMP 10031/2003), v němž zdůrazňuje, že je normální člověk a že má tři děti, a vysvětluje, že sám udělal krok stranou směrem k jedoucímu vozidlu a že teprve po zastavení vozidla při otevírání dveří strážník do těchto dveří narazil a ohnul tak zpětné zrcátko. Vzhledem k pohnutkám vedoucím k sepsání dopisu (strach ze žalobce a jeho vlivu) a vzhledem k tomu, že popis událostí neodpovídá žádnému z ostatních provedených důkazů, však soud tento listinný důkaz hodnotí jako nevěrohodný. Žalobce a jeho spolujezdkyně Mgr. Andrea Češková sice při svých výpovědích zachycených *v úředních záznamech o podání vysvětlení ze dne 6. 12. resp. 8. 12. 2002* uvedli, že ke střetu vozidla se strážníkem vůbec nedošlo a že se strážníci chovali

hulvátsky a arogantně, ovšem tyto výpovědi soud nepokládá za věrohodné vzhledem ke všem důkazům nyní hodnoceným a úvahám na nich založeným, jak byly tyto předestřeny.

Policie ČR Útvar odhalování korupce a finanční kriminality služby kriminální policie a vyšetřování zahájil *usnesením ze dne 4. 4. 2005, ČTS: OKFK - 45/8 - I - 2004*, trestní stíhání žalobce pro trestný čin porušování povinností při správě cizího majetku ve stádiu pokusu dle ust. § 255 odst. 1, 2 písm. b) k ust. § 8 odst. 1 tr. zákona. Týmž orgánem pak bylo rozhodnuto dne 17. 3. 2006 *usnesením ČTS: OKFK - 45/8 - 2005 - I*, o odložení věci podezření ze spáchání tr. činu shora uvedeného. Z tohoto usnesení soud dále zjišťuje, že žalobce byl podezřelý, že v průběhu 11. zasedání zastupitelstva MČ Praha 5 dne 11. 12. 2003 nepravdivě informoval zastupitelstvo ve věci nákupu pozemků Českých drah za celkovou částku 233.304.000,- Kč. Na základě nepravdivých informací bylo zastupitelstvem vydáno usnesení, dle něhož pak žalobce samostatně a bez dalšího projednání v radě nebo v zastupitelstvu uzavřel jménem MČ Praha 5 dne 19. 12. 2003 smlouvu o úschově s advokátem JUDr. Petrem Vališem. Žalobce si měl být vědom toho, že smlouva o úschově je pro městskou část nevýhodná, neboť úroky ze složené částky měly připadnout advokátovi jako odměna. Částka byla na účet advokáta připsána dne 29. 12. 2003. Policejní orgán uzavřel, že jednáním žalobce ani žádné jiné osoby nedošlo ke spáchání trestného činu. Dne 30. 3. 2004 byl totiž uzavřen dodatek ke smlouvě o úschově, dle níž byla výše odměny pro advokáta stanovena na celkovou částku 50.000,- Kč, čímž došlo ke změně té části dohody, která byla původně pro městskou část značně nevýhodná. Ze soudní úschovy pak byla z důvodu neuskutečnění koupě pozemků vrácena městské části částka 233.304.000,- Kč spolu s úrokem ve výši 2.497.272,80 Kč dne 22. 11. 2004, dne 15. 12. 2004 byly vráceny další úroky ve výši 657.018,07 Kč a dne 10. 2. 2005 úroky ve výši 152.546,83 Kč.

Soud neprovedl důkaz ostatními listinami obsáhlého materiálu Policie ČR vztahujícího se k vyšetřování podezření žalobce ze spáchání trestného činu porušování povinností při správě cizího majetku (vedeného pod ČTS: OKFK – 48/8). Žalovaná, která provedení tohoto spisového materiálu k prokázání pravdivosti svého tvrzení zveřejněného v předmětném článku navrhovala, totiž obsah shora citovaných usnesení (a zejm. pak usnesení o odložení věci) nezpochybňovala a dovozovala, že i z nich je zřejmé, že se žalobce pokusil připravit městskou část o úroky z uschované částky, byť později byly tyto úroky městské části vráceny. Ostatní části spisového materiálu nebyly provedeny z toho důvodu, že stranami nezpochybněné skutkové závěry usnesení o odložení věci jsou postačující pro posouzení věci.

Na základě nyní popsaného zjištěného skutkového stavu soud dovodil, že žaloba je částečně důvodná.

Předmětný článek byl uveřejněn žalovanou dne 6. 2. 2009. Žádost o uveřejnění Odpovědi byla žalované doručena dne 17. 2. 2009. Byla tak dodržena třicetidenní lhůta stanovená ust. § 12 odst. 3 zák. č. 46/2000 Sb. (dále jen „tiskový zákon“). Osmidenní lhůta k uveřejnění odpovědi ve smyslu ust. § 13 odst. 2 tiskového zákona uplynula marně dne 25. 2. 2009. Žaloba podaná ke zdejšímu soudu dne 12. 3. 2009 (faxem) byla podána včas v běhu patnáctidenní lhůty stanovené ust. § 14 odst. 2 tiskového zákona. Žádost o uveřejnění Odpovědi ze dne 17. 2. 2009 je ve formě písemné v souladu s ust. § 12 odst. 1 tiskového zákona a vykazuje obsahové náležitosti požadované odst. 2 téže normy. Z obsahu žádosti o uveřejnění odpovědi je jednoznačně zřejmé, že ji činí žalobce a tedy že při případném zveřejnění odpovědi má být pod ní podepsán (tedy žalovanou označen jako odpovídající) právě žalobce.

Dle ust. § 10 odst. 1 tiskového zákona jestliže bylo v periodickém tisku uveřejněno sdělení obsahující skutkové tvrzení, které se dotýká cti, důstojnosti nebo soukromí určité fyzické osoby, anebo jména nebo dobré pověsti určité právnické osoby, má tato osoba právo požadovat na vydavateli uveřejnění odpovědi. Vydavatel je povinen na žádost této osoby odpověď uveřejnit.

Žalobcem napadené sdělení, že připravil město o několik milionů na úrocích, není správné, jak plyne ze skutkových zjištění shora uvedených. Toto sdělení je způsobilé dotknout se cti žalobce (jak osobní tak i profesionální), neboť z něj plyne, že žalobce zavinil svým jednáním (ať už neodborným či dokonce naplňujícím znaky trestného činu) snížení majetku Městské části Praha 5 o několik milionů Kč. K takové události však nedošlo, což navíc mohla žalovaná lehce ověřit u příslušného orgánu Policie ČR, který pravomocně rozhodl o odložení věci na základě shora popsaného skutkového stavu již cca 3 roky před uveřejněním předmětného článku. Žalovaná se mylně domnívá, že její sdělení je přípustnou novinářskou zkratkou, neboť o poškození městské části se žalobce alespoň pokusil. Takové zjednodušení však dle názoru soudu není v projednávané věci akceptovatelné, neboť jednak orgány činné v trestním řízení věc podezření ze spáchání trestného činu odložili a jednak (a to zejména) fakticky ke snížení majetku městské části nedošlo, neboť veškeré úroky z uschované částky byly městské části vyplaceny. Sdělení žalované tak není pravdivé ani ve svém jádru a celkové vyznění její informace není správné. Nebyly tak naplněny podmínky, které dle konstantní judikatury umožňují vydavateli přistoupit k určitým zjednodušením (zkreslením) vyžadovaným specifiky běžného periodického tisku (viz usnesení Ústavního soudu ČR ze dne 20. 10. 1999, I ÚS 282/99, či rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 8. 2006, 30Cdo 2796/2005). Dlužno pak poznamenat, že žalovaná při jednání konaném dne 22. 10. 2009 uvedla, že pokud by městská část pod vedením žalobce uložila také ostatní své peněžní prostředky na tak výhodné účty, jak to učinila s onou částkou 233.304.000,- Kč, mohla by také z těchto svých jiných peněz získat obdobné úroky stejně jako ze zmíněné částky ponechané po určitou dobu v advokátní úschově. Z toho žalovaná dovozuje, že její sdělení v předmětném článku týkající se milionových ztrát na úrocích zaviněných žalobcem je správné. Tuto argumentaci pokládá soud za zcestnou, neboť se zcela vymyká a fakticky popírá ostatní tvrzení a úvahy žalované k tomuto napadenému sdělení a nemá žádnou oporu ani v obsahu a smyslu předmětného článku.

Žalobcem napadené sdělení o tom, že srazil svým autem strážníka a ujel, je naopak ve svém jádru pravdivé. Bylo prokázáno, že žalobce při řízení motorového vozidla nerespektoval pokyny strážníků městské policie a do jednoho z nich najel a způsobil mu zhmoždění měkkých tkání. Vůči strážníkům se choval nevhodně, neoprávněně se domáhal vpuštění do zákazu vjezdu a poté, kdy mu nebylo vyhověno, z místa incidentu ihned odjel bez ohledu na zdravotní stav strážníka, byť byl informován o tom, že došlo ke střetu vozidla s tělem strážníka. Uvedené jednání je médií (včetně žalované v předmětném článku) kritizováno důvodně. Určitá nepřesnost v předmětném článku spočívající v tom, že strážmistr nebyl žalobcem sražen - tedy neupadl na zem (avšak bylo do něj „jen“ najeto) a že žalobce neujel (avšak „jen“ odjel, aniž by se staral o to, zda strážmistrovi ve službě nezpůsobil zranění, a aniž mu nabídl pomoc), nemá vliv na celkově správné vyznění poskytnuté informace, a proto je přípustná. Navíc požadovaná odpověď na toto napadené sdělení je zcela nepřiléhavá, neboť pro případ jejího uveřejnění by byl u čtenářů vyvolán mylný dojem, že onoho dne se na Mánesově mostě nestalo vůbec nic.

Žalobcem napadené sdělení o tom, že se dozvěděl u soudu, že získat vliv v politické straně pomocí černých duší a manipulace není nezákonné, a o tom, že žalobci údajně před

dvěma lety pomohly černé duše, je rovněž správné. Kauza „černých duší“ v ODS v Praze 5, které měly podporovat žalobce, byla v médiích široce rozebírána a vyjadřovali se k ní mnozí přední členové strany jak v Praze 5, tak v rámci celého hlavního města Prahy. Byla dokonce předmětem sporného řízení před soudem, v souvislosti s nímž byl předmětný článek publikován a jehož závěry nabírání tzv. černých duší v Praze 5 sice nepotvrdily, avšak ani nijak nevyvrátily. Za takového stavu žalovaná v předmětném článku zcela oprávněně připomněla spekulace o „černých duších“ podporujících žalobce, který je osobou veřejného zájmu a negativní informace o své osobě musí strpět i tehdy, je – li zde již jen pochybnost o průhlednosti a serióznosti svých aktivit. Navíc nedostatek úplné jistoty o pravdivosti široce a dlouhodobě předkládaných informací o černých duších v ODS v Praze 5 žalovaná dostatečně vyjádřila užitím slova „údajně“.

Ve světle uvedeného soud uložil žalované ve smyslu ust. § 10 odst. 1 tiskového zákona uveřejnit odpověď ve znění uvedeném ve výroku I. rozsudku, jejíž obsah a rozsah odpovídá odst. 2 uvedené normy. Dle téže normy za užití arg. a contrario pak byla žaloba zamítnuta v rozsahu uvedeném ve výroku II. rozsudku.

Žalobce je povinen nahradit ve věci úspěšnější žalované náklady řízení v souladu s ust. § 142 odst. 2 o. s. ř., přičemž soud vzhledem k výsledku řízení naznal, že žalovaná byla úspěšná v rozsahu 2/3 (z napadených tří tvrzení jí bylo uloženo zveřejnit odpověď jen k jednomu z nich). Z toho důvodu žalobce nahradí žalované náklady řízení v rozsahu 34%. Náklady řízení představují částku 19.992,- Kč (odměna advokáta ve výši 15.000,- Kč dle ust. § 6 odst. 1 písm. b) vyhl. č. 484/2000 Sb., paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 1.800,- Kč za 6 úkonů právní služby po 300,- Kč – převzetí věci, sepis žaloby a účast při třech jednáních, přičemž jedno jednání trvalo déle než 2 hodiny dle ust. § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a 19% DPH z částky 16.800,- Kč ve výši 3.192,- Kč). 34% z částky 19.992,- Kč činí 6.797,- Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku je odvolání přípustné k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího do 15 dnů od jeho doručení. Nebudou – li splněny povinnosti uložené tímto rozsudkem, může se žalobce i žalovaná domáhat jejich splnění výkonem rozhodnutí.

V Praze dne 22. října 2009

JUDr. Tomáš Novosad, v. r.
soudce

Za správnost vyhotovení:
Eva Dastychová

